

Dampskib, og ellers 2 Kr. pr. løbende Mil. Disse Udgifter afholdes foreløbig paa samme Maade som Udgifterne i beneficerede Sager, men refunderes af Statskassen efter aarligt Regnskab.

§ 6.

Med Hensyn til Sagers Behandling ved Søretten komme de almindelige for Underretterne gældende processuelle Regler til Anvendelse, dog at private Sørætsfager blive at behandle overensstemmende med Reglerne for Gæsteretsbehandling, ogsaa i Henseende til Paaanke, og at i disse Modfordringer kunne gøres gældende uden Kontrasøgsmaal, for saa vidt Paastanden ikke gaar ud paa at faa selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb.

I Sørætsfager, derunder ogsaa Optagelse af Søforklaringer og Tingsvidner, bortfalder derhos den i D. L. 1—13—12 befalede Indstævning af tidligere førte Vidner, ligesom ej heller Reglen efter D. L. 1—4—1, at udstævnt skal være uævnt, skal være gældende i disse Sager, hvorved dog bliver at bemærke, at et uden Sagttagelse af Bestemmelserne i fornævnte Lovens Artikel optaget Tingsvidne ikke kan tillægges fuld Beviskraft uden for den enkelte Sag, under hvilken det er optaget.

Eksekution kan ske efter en Doms Udskrift.

§ 7.

Naar Omstændighederne kræve det, kan Søretten, eller i det i § 1, 2det Stykke, sidste Punktum ommeldte Tilfælde dens Formand, til Foretagelse af Syns- og Skønforretninger samt Takstationer udmelde Mænd, der ere bosatte i en af de andre Jurisdiktioner i Amtet.

§ 8.

Ved Søforklaringer bør der saavidt muligt tilvejebringes Oplysning om alle de Kendsgerninger, som ere af Betydning for de ved den paagældende Begivenhed berørte private Interesser.

Retten bør til den Ende minde den Skipper, der i Henhold til Sølovens § 40 gør Anmeldelse om Søulykke, om nøje at iagttage, hvad der i den nævnte Lovbestemmelse er ham paalagt, og om til Søforklaringen at medbringe alle de Folk, som kunne give Oplysning om det foresaldne. Naar Retten stønner, at Søforklaringens Optagelse ikke taaler at udsættes, kan den foregaa, uagtet Ejer, Forsikrer eller andre, hvem Forretningen vedkommer, ikke ere støvnede til samme; dog bør Indstævning, om end med et af Retten affortet Varjel, ikke undlades, naar det er den, der har begært Søforklaringen, eller Retten bekendt, at vedkommende selv eller hans Fuldmægtig er til Stede i Nærheden, saa at det er muligt at tilkalde ham, ligesom Retten i øvrigt, for saa vidt der er Tid dertil, bør foretage, hvad der kan gøres for at underrette dem om Søforklaringens Optagelse.

I Retsmødet modtages først Skipperens mundtlige Forklaring, og derefter afhøres de af Skipperen fremstillede eller af Retten indkaldte Vidner, hvert for sig, saaledes at ingen paahører en andens Forklaring. Naar Retten dertil finder Anledning, kan den derhos bestemme, at hverken Skipperen eller hans befuldmægtigede maa overvære Mandskabets Forklaringer.

Indes Forklaringerne ufuldstændige, utydelige eller ubestemte, bør Retten, under Dævnspjælse med Stibsdaghogen eller den af Skipperen i Mangel af saadan til Retten indgivne skriftlige Fremstilling, saa vel af egen Drift som efter Foranledning af de i Sagen interesserede, søge ved yderligere Spørgsmaal at erholde sikker Kundskab om, hvad enhver selv har erfaret. Retten kan fremdeles opfordre Skipperen og andre vedkom-